

работы, а послѣ това во времената на Аттила щомъ ся завладѣхъ онія страны, то Апиній, който бѣше управитель на главното управленіе на града Сирмія, побѣгна въ Солунъ, тогава и священното достоинство послѣдова съ това главно управленіе, и Солунскійтъ епископъ, не съ своя особна власть, но подъ сѣнката (*sub umbra*) на главното управленіе ся удостои съ нѣкои си правдини (*privilegia*). Но сега споредъ Промыслъ Божій понеже нашата Държава ся увеличи и ся распростре и на двата брѣга Дунавскы така, щото сега и Виминакъ, и Рѣчидово, и Литерата, които са отъ другата страна на Дунавъ, пакъ ся подчинихъ подъ наша власть; то за нужно наидохме да пренесеме това славнѣйше главно управленіе, което бѣше въ Паннонія, въ наше-то благополучно отечество, защото втора Паннонія не отстои много (далеко) отъ средиземната Дакія. И понеже безполезно бѣше заради Царството да отхождатъ всекога челоуѣцы, които ся упражняватъ съ воинственны работы, въ първа Македонія отъ толкува растояніе и съ толкува мѣчнотіи, заради това ни ся видѣ за нужно да ся пренесе това главно управленіе въ пѣ-горны страны, щото околнѣтъ епархїи да прїиматъ отъ Него пѣ-лесно подпомогванїето си (*θεραπεΐαν*).

Заради това и Твое Блаженство и всичкытъ священнѣйши началници Архієпископы на предреченната Първа Іустиніана нека да иматъ преимущества (*prærogativa*, *πρωτόμια*) и всичкѣхъ конечнѣхъ свободы, и силѣхъ и власть за да уполномощаватъ и уреждатъ въ всичкытъ горѣпоменаты епархїи, градове и мѣста, нека такожде иматъ най силнѣхъ и най высокѣхъ власть, най високо священноначалство, най голѣмо величіе (*μεγαλοπρέπειον*) и отъ твой токмо прѣстолъ да става опредѣленіе (за тыя мѣста), и само тебе да те иматъ за Архієпископъ, Епископъ же Солунскій отнюдъ (никакъ) да ся не мѣша въ рукоположенїето имъ (*οὐδέ μὴ κοινώιης φυλαττομένης τοῦ χειροτονεῖν ἐκόνους*). Но ты